

2002. évi III. törvény

az Európa Tanács keretében, 1997. november 6-án kelt, az állampolgárságról szóló Európai Egyezmény kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés az Európa Tanács keretében, 1997. november 6-án kelt, az állampolgárságról szóló Európai Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

(Az Egyezmény megerősítéséről szóló okiratot a Magyar Köztársaság külügyminisztere 2001. november 21. napján az Európa Tanács Főtitkáránál letétbe helyezte; az Egyezmény - annak 27. Cikke 3. bekezdése alapján - 2002. március 1-jén hatályba lép.)

2. § Az Egyezmény eredeti angol nyelvű szövege és hiteles magyar nyelvű fordítása a következő:

„European Convention on Nationality

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory to this Convention, considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members, bearing in mind the numerous international instruments relating to nationality, multiple nationality and statelessness,

recognising that, in matters concerning nationality, account should be taken both of the legitimate interests of States and those of individuals,

desiring to promote the progressive development of legal principles concerning nationality, as well as their adoption in internal law and desiring to avoid, as far as possible, cases of statelessness,

desiring to avoid discrimination in matters relating to nationality,

aware of the right to respect for family life as contained in Article 8 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,

noting the varied approach of States to the question of multiple nationality and recognising that each State is free to decide which consequences it attaches in its internal law to the fact that a national acquires or possesses another nationality,

agreeing on the desirability of finding appropriate solutions to consequences of multiple nationality and in particular as regards the rights and duties of multiple nationals,

considering it desirable that persons possessing the nationality of two or more States Parties should be required to fulfil their military obligations in relation to only one of those Parties,

considering the need to promote international co-operation between the national authorities responsible for nationality matters,

have agreed as follows:

Chapter I

GENERAL MATTERS

Article 1

Object of the Convention

This Convention establishes principles and rules relating to the nationality of natural persons and rules regulating military obligations in cases of multiple nationality, to which the internal law of States Parties shall conform.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Convention:

- a) „nationality” means the legal bond between a person and a State and does not indicate the person’s ethnic origin;
- b) „multiple nationality” means the simultaneous possession of two or more nationalities by the same person;
- c) „child” means every person below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier;
- d) „internal law” means all types of provisions of the national legal system, including the constitution, legislation, regulations, decrees, case-law, customary rules and practice as well as rules deriving from binding international instruments.

Chapter II

GENERAL PRINCIPLES RELATING TO NATIONALITY

Article 3

Competence of the State

1. Each State shall determine under its own law who are its nationals.
2. This law shall be accepted by other States in so far as it is consistent with applicable international conventions, customary international law and the principles of law generally recognised with regard to nationality.

Article 4

Principles

The rules on nationality of each State Party shall be based on the following principles:

- a) everyone has the right to a nationality;
- b) statelessness shall be avoided;
- c) no one shall be arbitrarily deprived of his or her nationality;
- d) neither marriage nor the dissolution of a marriage between a national of a State Party and an alien, nor the change of nationality by one of the spouses during marriage, shall automatically affect the nationality of the other spouse.

Article 5

Non-discrimination

1. The rules of a State Party on nationality shall not contain distinctions or include any practice which amount to discrimination on the grounds of sex, religion, race, colour or national or ethnic origin.
2. Each State Party shall be guided by the principle of non-discrimination between its nationals, whether they are nationals by birth or have acquired its nationality subsequently.

Chapter III

RULES RELATING TO NATIONALITY

Article 6

Acquisition of nationality

1. Each State Party shall provide in its internal law for its nationality to be acquired ex lege by the following persons:

a) children one of whose parents possesses, at the time of the birth of these children, the nationality of that State Party, subject to any exceptions which may be provided for by its internal law as regards children born abroad. With respect to children whose parenthood is established by recognition, court order or similar procedures, each State Party may provide that the child acquires its nationality following the procedure determined by its internal law;

b) foundlings found in its territory who would otherwise be stateless.

2. Each State Party shall provide in its internal law for its nationality to be acquired by children born on its territory who do not acquire at birth another nationality. Such nationality shall be granted:

a) at birth ex lege; or

b) subsequently, to children who remained stateless, upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the child concerned, in the manner prescribed by the internal law of the State Party. Such an application may be made subject to the lawful and habitual residence on its territory for a period not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application.

3. Each State Party shall provide in its internal law for the possibility of naturalisation of persons lawfully and habitually resident on its territory. In establishing the conditions for naturalisation, it shall not provide for a period of residence exceeding ten years before the lodging of an application.

4. Each State Party shall facilitate in its internal law the acquisition of its nationality for the following persons:

a) spouses of its nationals;

b) children of one of its nationals, falling under the exception of Article 6, paragraph 1, sub-paragraph *a)*;

c) children one of whose parents acquires or has acquired its nationality;

d) children adopted by one of its nationals;

e) persons who were born on its territory and reside there lawfully and habitually;

f) persons who are lawfully and habitually resident on its territory for a period of time beginning before the age of 18, that period to be determined by the internal law of the State Party concerned;

g) stateless persons and recognised refugees lawfully and habitually resident on its territory.

Article 7

Loss of nationality ex lege or at the initiative of a State Party

1. A State Party may not provide in its internal law for the loss of its nationality ex lege or at the initiative of the State Party except in the following cases:

a) voluntary acquisition of another nationality;

b) acquisition of the nationality of the State Party by means of fraudulent conduct, false information or concealment of any relevant fact attributable to the applicant;

c) voluntary service in a foreign military force;

d) conduct seriously prejudicial to the vital interests of the State Party;

e) lack of a genuine link between the State Party and a national habitually residing abroad;

f) where it is established during the minority of a child that the preconditions laid down by internal law which led to the ex lege acquisition of the nationality of the State Party are no longer fulfilled;

g) adoption of a child if the child acquires or possesses the foreign nationality of one or both of the adopting parents.

2. A State Party may provide for the loss of its nationality by children whose parents lose that nationality except in cases covered by sub-paragraphs *c)* and *d)* of paragraph 1. However, children shall not lose that nationality if one of their parents retains it.

3. A State Party may not provide in its internal law for the loss of its nationality under paragraphs 1 and 2 of this article if the person concerned would thereby become stateless, with the exception of the cases mentioned in paragraph 1, sub-paragraph *b)*, of this article.

Article 8

Loss of nationality at the initiative of the individual

1. Each State Party shall permit the renunciation of its nationality provided the persons concerned do not thereby become stateless.
2. However, a State Party may provide in its internal law that renunciation may be effected only by nationals who are habitually resident abroad.

Article 9

Recovery of nationality

Each State Party shall facilitate, in the cases and under the conditions provided for by its internal law, the recovery of its nationality by former nationals who are lawfully and habitually resident on its territory.

Chapter IV

PROCEDURES RELATING TO NATIONALITY

Article 10

Processing of applications

Each State Party shall ensure that applications relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality be processed within a reasonable time.

Article 11

Decisions

Each State Party shall ensure that decisions relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality contain reasons in writing.

Article 12

Right to a review

Each State Party shall ensure that decisions relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality be open to an administrative or judicial review in conformity with its internal law.

Article 13

Fees

1. Each State Party shall ensure that the fees for the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality be reasonable.
2. Each State Party shall ensure that the fees for an administrative or judicial review be not an obstacle for applicants.

Chapter V

MULTIPLE NATIONALITY

Article 14

Cases of multiple nationality

1. A State Party shall allow:
 - a) children having different nationalities acquired automatically at birth to retain these nationalities;
 - b) its nationals to possess another nationality where this other nationality is automatically acquired by marriage.
2. The retention of the nationalities mentioned in paragraph 1 is subject to the relevant provisions of Article 7 of this Convention.

Article 15

Other possible cases of multiple nationality

- The provisions of this Convention shall not limit the right of a State Party to determine in its internal law whether:
- a) its nationals who acquire or possess the nationality of another State retain its nationality or lose it;
 - b) the acquisition or retention of its nationality is subject to the renunciation or loss of another nationality.

Article 16

Conservation of previous nationality

A State Party shall not make the renunciation or loss of another nationality a condition for the acquisition or retention of its nationality where such renunciation or loss is not possible or cannot reasonably be required.

Article 17

Rights and duties related to multiple nationality

1. Nationals of a State Party in possession of another nationality shall have, in the territory of that State Party in which they reside, the same rights and duties as other nationals of that State Party.
2. The provisions of this chapter do not affect:
 - a) the rules of international law concerning diplomatic or consular protection by a State Party in favour of one of its nationals who simultaneously possesses another nationality;
 - b) the application of the rules of private international law of each State Party in cases of multiple nationality.

Chapter VI

STATE SUCCESSION AND NATIONALITY

Article 18

Principles

1. In matters of nationality in cases of State succession, each State Party concerned shall respect the principles of the rule of law, the rules concerning human rights and the principles contained in Articles 4 and 5 of this Convention and in paragraph 2 of this article, in particular in order to avoid statelessness.

2. In deciding on the granting or the retention of nationality in cases of State succession, each State Party concerned shall take account in particular of:

- a) the genuine and effective link of the person concerned with the State;
- b) the habitual residence of the person concerned at the time of State succession;
- c) the will of the person concerned;
- d) the territorial origin of the person concerned.

3. Where the acquisition of nationality is subject to the loss of a foreign nationality, the provisions of Article 16 of this Convention shall apply.

Article 19

Settlement by international agreement

In cases of State succession, States Parties concerned shall endeavour to regulate matters relating to nationality by agreement amongst themselves and, where applicable, in their relationship with other States concerned. Such agreements shall respect the principles and rules contained or referred to in this chapter.

Article 20

Principles concerning non-nationals

1. Each State Party shall respect the following principles:

- a) nationals of a predecessor State habitually resident in the territory over which sovereignty is transferred to a successor State and who have not acquired its nationality shall have the right to remain in that State;
- b) persons referred to in sub-paragraph a) shall enjoy equality of treatment with nationals of the successor State in relation to social and economic rights.

2. Each State Party may exclude persons considered under paragraph 1 from employment in the public service involving the exercise of sovereign powers.

Chapter VII

MILITARY OBLIGATIONS IN CASES OF MULTIPLE NATIONALITY

Article 21

Fulfilment of military obligations

1. Persons possessing the nationality of two or more States Parties shall be required to fulfil their military obligations in relation to one of those States Parties only.

2. The modes of application of paragraph 1 may be determined by special agreements between any of the States Parties.

3. Except where a special agreement which has been, or may be, concluded provides otherwise, the following provisions are applicable to persons possessing the nationality of two or more States Parties:

a) any such person shall be subject to military obligations in relation to the State Party in whose territory they are habitually resident. Nevertheless, they shall be free to choose, up to the age of 19 years, to submit themselves to military obligations as volunteers in relation to any other State Party of which they are also nationals for a total and effective period at least equal to that of the active military service required by the former State Party;

b) persons who are habitually resident in the territory of a State Party of which they are not nationals or in that of a State which is not a State Party may choose to perform their military service in the territory of any State Party of which they are nationals;

c) persons who, in accordance with the rules laid down in paragraphs a) and b), shall fulfil their military obligations in relation to one State Party, as prescribed by the law of that State Party, shall be deemed to have

fulfilled their military obligations in relation to any other State Party or States Parties of which they are also nationals;

d) persons who, before the entry into force of this Convention between the States Parties of which they are nationals, have, in relation to one of those States Parties, fulfilled their military obligations in accordance with the law of that State Party, shall be deemed to have fulfilled the same obligations in relation to any other State Party or States Parties of which they are also nationals;

e) persons who, in conformity with paragraph *a)*, have performed their active military service in relation to one of the States Parties of which they are nationals, and subsequently transfer their habitual residence to the territory of the other State Party of which they are nationals, shall be liable to military service in the reserve only in relation to the latter State Party;

f) the application of this article shall not prejudice, in any respect, the nationality of the persons concerned;

g) in the event of mobilisation by any State Party, the obligations arising under this article shall not be binding upon that State Party.

Article 22

Exemption from military obligations or alternative civil service

Except where a special agreement which has been, or may be, concluded provides otherwise, the following provisions are also applicable to persons possessing the nationality of two or more States Parties:

a) Article 21, paragraph 3, sub-paragraph *c)*, of this Convention shall apply to persons who have been exempted from their military obligations or have fulfilled civil service as an alternative;

b) persons who are nationals of a State Party which does not require obligatory military service shall be considered as having satisfied their military obligations when they have their habitual residence in the territory of that State Party. Nevertheless, they should be deemed not to have satisfied their military obligations in relation to a State Party or States Parties of which they are equally nationals and where military service is required unless the said habitual residence has been maintained up to a certain age, which each State Party concerned shall notify at the time of signature or when depositing its instruments of ratification, acceptance or accession;

c) also persons who are nationals of a State Party which does not require obligatory military service shall be considered as having satisfied their military obligations when they have enlisted voluntarily in the military forces of that Party for a total and effective period which is at least equal to that of the active military service of the State Party or States Parties of which they are also nationals without regard to where they have their habitual residence.

Chapter VIII

CO-OPERATION BETWEEN THE STATES PARTIES

Article 23

Co-operation between the States Parties

1. With a view to facilitating co-operation between the States Parties, their competent authorities shall:

a) provide the Secretary General of the Council of Europe with information about their internal law relating to nationality, including instances of statelessness and multiple nationality, and about developments concerning the application of the Convention;

b) provide each other upon request with information about their internal law relating to nationality and about developments concerning the application of the Convention.

2. States Parties shall co-operate amongst themselves and with other member States of the Council of Europe within the framework of the appropriate intergovernmental body of the Council of Europe in order to deal with all relevant problems and to promote the progressive development of legal principles and practice concerning nationality and related matters.

Article 24

Exchange of information

Each State Party may at any time declare that it shall inform any other State Party, having made the same declaration, of the voluntary acquisition of its nationality by nationals of the other State Party, subject to applicable laws concerning data protection. Such a declaration may indicate the conditions under which the State Party will give such information. The declaration may be withdrawn at any time.

Chapter IX

APPLICATION OF THE CONVENTION

Article 25

Declarations concerning the application of the Convention

1. Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, that it will exclude Chapter VII from the application of the Convention.
2. The provisions of Chapter VII shall be applicable only in the relations between States Parties for which it is in force.
3. Each State Party may, at any subsequent time, notify the Secretary General of the Council of Europe that it will apply the provisions of Chapter VII excluded at the time of signature or in its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. This notification shall become effective as from the date of its receipt.

Article 26

Effects of this Convention

1. The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to individuals in the field of nationality.
2. This Convention does not prejudice the application of:
 - a) the 1963 Convention on the Reduction of Cases of Multiple Nationality and Military Obligations in Cases of Multiple Nationality and its Protocols,
 - b) other binding international instruments in so far as such instruments are compatible with this Convention, in the relationship between the States Parties bound by these instruments.

Chapter X

FINAL CLAUSES

Article 27

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:
 - a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force, for all States having expressed their consent to be bound by the Convention, on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by this Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3. In respect of any State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 28

Accession

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State of the Council of Europe which has not participated in its elaboration to accede to this Convention.

2. In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 29

Reservations

1. No reservations may be made to any of the provisions contained in Chapters I, II and VI of this Convention. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more reservations to other provisions of the Convention so long as they are compatible with the object and purpose of this Convention.

2. Any State which makes one or more reservations shall notify the Secretary General of the Council of Europe of the relevant contents of its internal law or of any other relevant information.

3. A State which has made one or more reservations in accordance with paragraph 1 shall consider withdrawing them in whole or in part as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe and shall become effective as from the date of its receipt.

4. Any State which extends the application of this Convention to a territory mentioned in the declaration referred to in Article 30, paragraph 2, may, in respect of the territory concerned, make one or more reservations in accordance with the provisions of the preceding paragraphs.

5. A State Party which has made reservations in respect of any of the provisions in Chapter VII of the Convention may not claim application of the said provisions by another State Party save in so far as it has itself accepted these provisions.

Article 30

Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become

effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 31

Denunciation

1. Any State Party may at any time denounce the Convention as a whole or Chapter VII only by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notification by the Secretary General.

Article 32

Notifications by the Secretary General

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has acceded to this Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 27 or 28 of this Convention;
- d) any reservation and withdrawal of reservations made in pursuance of the provisions of Article 29 of this Convention;
- e) any notification or declaration made under the provisions of Articles 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30 and 31 of this Convention;
- f) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this sixth day of November 1997, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and to any State invited to accede to this Convention.

Az állampolgárságról szóló Európai Egyezmény

Preambulum

Az Európa Tanács tagállamai, valamint más, a jelen Egyezményt aláíró Államok, figyelembe véve, hogy az Európa Tanács célja, hogy nagyobb egységet érjen el tagjai között, szem előtt tartva az állampolgárságra, többes állampolgárságra és hontalanságra vonatkozó számos nemzetközi dokumentumot,

felismerve, hogy állampolgársági ügyekben figyelembe kell venni mind az államok, mind pedig a magánszemélyek törvényes érdekeit,

elősegíteni kívánván az állampolgársággal kapcsolatos jogelvek folyamatos fejlődését, valamint elfogadását a belső jogban, és azzal az óhajjal, hogy elkerüljék a hontalanság eseteit, amennyire csak lehetséges,

azzal az óhajjal, hogy elkerüljék a diszkriminációt az állampolgársághoz kapcsolódó ügyekben, tudatában a családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jognak, amint azt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 8. Cikke tartalmazza,

tudomásul véve az államoknak a többes állampolgárság kérdésére vonatkozó eltérő felfogását, és felismerve, hogy minden állam szabadon döntheti el, hogy belső jogában milyen következményeket fűz ahhoz a tényhez, hogy egy állampolgára egy másik állampolgárságot is megszerez vagy azzal rendelkezik,

egyetértve annak kívánatosságával, hogy megfelelő megoldásokat találjanak a többes állampolgárság következményeire, különösen, ami a többes állampolgárságú személyek jogait és kötelezettségeit illeti,

kívánatosnak tartva, hogy két vagy több részes állam állampolgárságával rendelkező személyek csak az egyik részes állam tekintetében legyenek kötelesek katonai kötelezettségeik teljesítésére,
figyelembe véve a nemzetközi együttműködés előmozdításának szükségességét az állampolgársági ügyekért felelős nemzeti hatóságok között,
az alábbiakban állapodtak meg:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

Az Egyezmény célja

Az Egyezmény megállapítja a természetes személyek állampolgárságára vonatkozó elveket és szabályokat, valamint többes állampolgárság esetén a katonai kötelezettségekre irányadó szabályokat, melyekkel a részes államok belső jogának összhangban kell állnia.

2. Cikk

Meghatározások

Az Egyezmény alkalmazásában:

- a) „állampolgárság” valamely személy és egy állam közötti jogi kötelék, és nem utal a személy etnikai származására;
- b) „többes állampolgárság” ugyanazon személy által két vagy több állampolgársággal való egyidejű rendelkezés;
- c) „gyermek” minden 18 évesnél fiatalabb személy, kivéve, ha a gyermekre vonatkozó jog szerint a nagykorúságot korábban éri el;
- d) „belső jog” a nemzeti jogrendszer minden fajta rendelkezése, ideértve az Alkotmányt, a törvényeket, a rendeleteket, a határozatokat, az esetjogot, a szokásjogot és gyakorlatot, valamint a kötelező érvényű nemzetközi dokumentumból származó szabályokat.

II. Fejezet

AZ ÁLLAMPOLGÁRSÁGRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

3. Cikk

Az állam illetékessége

1. Minden állam saját joga szerint határozza meg, hogy kik az ő állampolgárai.
2. Az ilyen jogszabályt más államok annyiban kötelesek elfogadni, amennyiben az összhangban áll a vonatkozó nemzetközi egyezményekkel, a nemzetközi szokásjoggal és az állampolgárság tekintetében általánosan elismert jogelvekkel.

4. Cikk

Alapelvek

Minden részes állam állampolgárságra vonatkozó szabályainak az alábbi alapelveken kell alapulniuk:

- a) minden személynek joga van valamely állampolgársághoz;

- b)* a hontalanságot el kell kerülni;
- c)* senkit sem lehet önkényesen megfosztani állampolgárságától;
- d)* sem egy részes állam állampolgára és egy külföldi közötti házasság, sem a házasság felbontása, sem pedig a házasság alatt a házastársak egyike állampolgárságának megváltozása nem érinti automatikusan a másik házastárs állampolgárságát.

5. Cikk

A diszkrimináció tilalma

1. A részes államok állampolgárságra vonatkozó szabályai nem tartalmazhatnak megkülönböztetést vagy nem foglalhatnak magukban semmilyen olyan gyakorlatot, amely kimeríti a nemen, valláson, fajon, bőrszínen vagy nemzeti vagy etnikai származáson alapuló diszkriminációt.

2. Minden részes államot a diszkrimináció tilalmának elve vezérel állampolgárai tekintetében, függetlenül attól, hogy ők születésüknél fogva állampolgárok-e, vagy az állam állampolgárságát később szerezték meg.

III. Fejezet

AZ ÁLLAMPOLGÁRSÁGRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

6. Cikk

Az állampolgárság megszerzése

1. Minden részes állam köteles belső jogában rendelkezni arról, hogy az alábbi személyek *ex lege* szerezzenek állampolgárságot:

a) gyermekek, akiknek a szülei ezen gyermekek születésének időpontjában az adott részes állam állampolgárai, figyelembe véve azon kivételeket, amelyekről a belső jog rendelkezhet a külföldön született gyermekek tekintetében. Azon gyermekek vonatkozásában, akiknél az anyaságot, illetve apaságot elismerés, bírósági határozat vagy hasonló eljárás állapítja meg, minden részes állam rendelkezhet úgy, hogy a gyermek az állampolgárságot a belső jog által meghatározott eljárást követően szerzi meg;

b) területén talált gyermekek, akik egyébként hontalanok lennének.

2. Minden részes állam köteles belső jogában rendelkezni arról, hogy a területükön született, és a születéssel másik állampolgárságot nem szerzett gyermekek állampolgárságot szerezhessenek. Az állampolgárságot meg kell adni:

a) *ex lege* születéskor, vagy

b) a születést követően, azon gyermekeknek, akik hontalanok maradtak, a hatósághoz az érintett gyermek által vagy képviselőjében a részes állam belső joga által előírt módon benyújtott kérelem alapján. Az ilyen kérelem benyújtását függővé lehet tenni a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően öt évet meg nem haladó időtartamig az adott állam területén történő jogszerű és szokásos tartózkodástól.

3. Minden részes állam köteles belső jogában rendelkezni a területén jogszerűen és szokásosan tartózkodó személyek honosításának lehetőségéről. A honosítás feltételeinek meghatározásakor nem írhat elő a kérelem benyújtását megelőző tíz évet meghaladó tartózkodási időt.

4. Minden részes állam köteles belső jogában elősegíteni állampolgárságának megszerzését az alábbi személyek számára:

a) állampolgárainak házastársai;

b) valamely állampolgárának gyermekei, akik a 6. Cikk 1. bekezdés *a)* pontja szerinti kivétel alá esnek;

c) azon gyermekek, akiknek valamelyik szülője megszerzi vagy megszerezte az állam állampolgárságát;

d) valamely állampolgára által örökbefogadott gyermekek;

e) azon személyek, akik a területén születtek és ott jogszerűen és szokásosan tartózkodnak;

f) olyan személyek, akik az állam területén jogszerűen és szokásosan az érintett részes állam belső joga által meghatározott időtartamig tartózkodnak, mely időtartam 18 éves koruk előtt kezdődött;

g) olyan hontalan személyek és menekültként elismert személyek, akik az állam területén jogszerűen és szokásosan tartózkodnak.

7. Cikk

Az állampolgárság ex lege vagy a részes állam kezdeményezése alapján történő elvesztése

1. A részes állam nem rendelkezhet belső jogában az állampolgárság ex lege vagy a részes állam kezdeményezésére történő elvesztéséről, kivéve az alábbi esetekben:

- a) egy másik állampolgárság önkéntes megszerzése;
- b) a részes állam állampolgárságának megszerzése a kérelmező által elkövetett csalás, hamis adatszolgáltatás vagy bármely releváns tény eltitkolása révén;
- c) önkéntes szolgálat egy külföldi katonai erőnél;
- d) a részes állam alapvető érdekeit súlyosan sértő magatartás;
- e) a részes állam és a szokásosan külföldön tartózkodó állampolgára közötti tényleges kapcsolat hiánya;
- f) ha egy gyermek kiskorúságának idején megállapítást nyer, hogy már nem állnak fenn a belső jog által meghatározott azon feltételek, amelyek a részes állam állampolgárságának ex lege megszerzéséhez vezetnek;
- g) a gyermek örökbefogadása, ha a gyermek az örökbefogadó szülők egyikének vagy mindkettőnek a külföldi állampolgárságát megszerzi vagy azzal már rendelkezik.

2. A részes állam rendelkezhet arról, hogy azon gyermekek, akiknek a szülei elvesztik állampolgárságukat, szintén elvesztik állampolgárságukat, kivéve az 1. bekezdés c) és d) pontjaiban hivatkozott esetekben. A gyermekek azonban nem veszíthetik el állampolgárságukat, ha szüleik egyike megtartja azt.

3. A részes állam belső jogában nem rendelkezhet az állampolgárságnak a jelen cikk 1. és 2. bekezdése értelmében történő elvesztéséről, ha az érintett személy ezáltal hontalanná válna, kivéve a jelen cikk 1. bekezdés b) pontjában említett eseteket.

8. Cikk

Az állampolgárság elvesztése az érintett személy kezdeményezése alapján

1. Minden részes állam köteles engedélyezni az állampolgárságról való lemondást, feltéve, hogy az érintett személyek ezáltal nem válnak hontalanná.

2. Mindazonáltal, a részes állam belső jogában rendelkezhet arról, hogy az állampolgárságról csak azon állampolgárai jogosultak lemondani, akik szokásosan külföldön tartózkodnak.

9. Cikk

Az állampolgárság visszaállítása

Minden részes állam köteles elősegíteni a belső joga által meghatározott esetekben és feltételek szerint az állampolgárság visszaállítását olyan korábbi állampolgárai számára, akik területén jogszerűen és szokásosan tartózkodnak.

IV. Fejezet

AZ ÁLLAMPOLGÁRSÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSOK

10. Cikk

A kérelmek feldolgozása

Minden részes állam köteles biztosítani, hogy az állampolgárságának megszerzéséhez, megtartásához, elvesztéséhez, visszaállításához vagy igazolásához kapcsolódó kérelmeket ésszerű határidőn belül intézzék el.

11. Cikk

Határozatok

Minden részes állam köteles biztosítani, hogy az állampolgárságának megszerzéséhez, megtartásához, elvesztéséhez, visszaszerzéséhez vagy igazolásához kapcsolódó határozatok írásbeli indokolást tartalmazzanak.

12. Cikk

Felülvizsgálathoz való jog

Minden részes állam köteles biztosítani, hogy az állampolgárságának megszerzéséhez, megtartásához, elvesztéséhez, visszaállításához vagy igazolásához kapcsolódó határozatok a belső jogával összhangban közigazgatási vagy bírósági úton felülvizsgálhatók legyenek.

13. Cikk

Eljárási költségek

1. Minden részes állam köteles biztosítani, hogy az állampolgárságának megszerzéséhez, megtartásához, elvesztéséhez, visszaállításához vagy igazolásához kapcsolódó eljárási költségek ésszerűek legyenek.

2. Minden részes állam köteles biztosítani, hogy a közigazgatási vagy bírósági felülvizsgálat költségei ne jelentsenek akadályt a kérelmezők számára.

V. Fejezet

TÖBBES ÁLLAMPOLGÁRSÁG

14. Cikk

A többes állampolgárság ex lege megszerzésének esetei

1. Minden részes állam köteles engedélyezni:

a) hogy a születéskor automatikusan különböző állampolgárságokat megszerzett gyermekek ezeket az állampolgárságokat megtarthassák;

b) hogy állampolgáraik másik állampolgársággal is rendelkezhessenek, amennyiben ezt a másik állampolgárságot automatikusan, házasságkötés révén szerzik meg.

2. Az 1. bekezdésben említett állampolgárságok megtartása a jelen Egyezmény 7. Cikke vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá esik.

15. Cikk

A többes állampolgárság egyéb lehetséges esetei

Jelen Egyezmény rendelkezései nem korlátozhatják a részes állam azon jogát, hogy belső jogában meghatározza, hogy:

a) azon állampolgárai, akik egy másik Állam állampolgárságát megszerzik vagy azzal rendelkeznek, megtarthatják-e állampolgárságukat vagy elveszítik azt;

b) az állampolgárság megszerzése vagy megtartása függ-e egy másik állampolgárságról való lemondástól vagy annak elvesztésétől.

16. Cikk

A korábbi állampolgárság megtartása

Valamely részes állam egy másik állampolgárságról való lemondást vagy annak elvesztését nem írhatja elő állampolgársága megszerzésének vagy megtartásának feltételül, amennyiben a lemondás vagy elvesztés nem lehetséges, vagy ésszerűen nem követelhető meg.

17. Cikk

A többes állampolgársághoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek

1. Valamely részes állam egy másik állampolgársággal rendelkező állampolgárait ugyanazon jogok és kötelezettségek illetik meg azon részes állam területén, ahol tartózkodnak, mint a részes állam bármely állampolgárát.

2. Jelen fejezet rendelkezései nem érintik:

a) a nemzetközi jognak valamely részes állam által egy olyan állampolgárának nyújtandó diplomáciai vagy konzuli védelemre vonatkozó szabályait, aki egyidejűleg egy másik állampolgársággal is rendelkezik;

b) az egyes részes államok nemzetközi magánjogi szabályainak alkalmazását a többes állampolgárság esetében.

VI. Fejezet

ÁLLAMUTÓDLÁS ÉS ÁLLAMPOLGÁRSÁG

18. Cikk

Alapelvek

1. Államutódlás esetén az állampolgársági ügyekben minden érintett részes állam köteles tiszteletben tartani a jogállamiság alelveit, az emberi jogokra vonatkozó szabályokat és a jelen Egyezmény 4. és 5. Cikkében, valamint a jelen cikk 2. bekezdésében foglalt alelveket, különösen a hontalanság elkerülése érdekében.

2. Államutódlás esetén minden érintett részes állam az állampolgárság megadásáról vagy megtartásáról szóló döntéshozatal során különösen az alábbiakat köteles figyelembe venni:

a) az érintett személynek az Államhoz fűződő valódi és tényleges kapcsolatát;

b) az érintett személy szokásos tartózkodási helyét az államutódlás időpontjában;

c) az érintett személy akaratát;

d) az érintett személy területi származását.

3. Amennyiben az állampolgárság megszerzése a külföldi állampolgárság elvesztésének függvénye, a jelen Egyezmény 16. Cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni.

19. Cikk

Rendezés nemzetközi megállapodással

Államutódlás esetén az érintett részes államok kötelesek megkísérelni az állampolgársággal kapcsolatos ügyek szabályozását egymás közötti megállapodás útján, és ahol helye van, az érintett egyéb államokkal való kapcsolatuk keretében. Az ilyen megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk a jelen fejezetben lefektetett vagy hivatkozott alelveket és szabályokat.

20. Cikk

A nem állampolgárokra vonatkozó elvek

1. Minden részes állam köteles az alábbi alapelveket tiszteletben tartani:

a) a jogelőd állam azon állampolgárai, akik szokásosan azon a területen tartózkodnak, melynek tekintetében a szuverenitás átszállt a jogutód államra, és akik nem szerezték meg ennek az államnak az állampolgárságát, jogosultak ezen államban maradni;

b) az *a)* pontban hivatkozott személyek a jogutód állam állampolgáiraival azonos bánásmódot élveznek a szociális és gazdasági jogok tekintetében.

2. Minden részes állam kizárhatja az 1. bekezdésben hivatkozott személyeket a közhatalom gyakorlását magában foglaló közszolgálatban történő foglalkoztatásból.

VII. Fejezet

KATONAI KÖTELEZETTSÉGEK TÖBBES ÁLLAMPOLGÁRSÁG ESETÉN

21. Cikk

A katonai kötelezettségek teljesítése

1. Két vagy több részes állam állampolgárságával rendelkező személyek csupán az egyik ilyen részes állam vonatkozásában kötelesek katonai kötelezettségüket teljesíteni.

2. Az 1. bekezdés alkalmazásának módozatait a részes államok közötti külön megállapodások határozhatják meg.

3. Amennyiben a már megkötött vagy még megköthető külön megállapodás eltérően nem rendelkezik, az alábbi rendelkezések alkalmazandók a két vagy több részes állam állampolgárságával rendelkező személyekre:

a) az ilyen személy azon részes állam vonatkozásában köteles katonai kötelezettségeit teljesíteni, amelynek a területén szokásosan tartózkodik. Mindazonáltal, 19 éves korukig szabadon választhatnak, hogy önkéntesként bármely más olyan részes állam vonatkozásában teljesítsék katonai kötelezettségeiket, amelynek szintén állampolgárai, egy olyan időtartamra, amely összességében és ténylegesen megegyezik legalább az előbbi részes állam által megkövetelt aktív katonai szolgálati idővel;

b) azon személyek, akik szokásosan olyan részes államnak a területén tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, vagy olyan államnak a területén, amelyik nem részes állam, katonai kötelezettségeiket azon részes állam területén teljesíthetik, amelynek állampolgárai;

c) azok a személyek, akik az *a)* és *b)* pontban lefektetett szabályok szerint egy részes állam vonatkozásában teljesítik katonai kötelezettségeiket az adott részes állam jogának megfelelően, úgy tekintendők, hogy bármely egyéb olyan részes állam vonatkozásában is teljesítették katonai kötelezettségeiket, amelynek szintén állampolgárai;

d) azon személyek, akik a jelen Egyezmény azon részes államok közötti hatálybalépése előtt, amelynek állampolgárai, az egyik ilyen részes állam vonatkozásában teljesítették katonai kötelezettségeiket az adott részes állam jogának megfelelően, úgy tekintendők, hogy ugyanezen kötelezettségeiket bármely egyéb olyan részes állam vagy részes államok vonatkozásában is teljesítették, amelynek vagy amelyeknek szintén állampolgárai;

e) azon személyek, akik az *a)* ponttal összhangban valamelyik olyan részes állam vonatkozásában, amelynek állampolgárai, teljesítették katonai kötelezettségeiket és ezt követően szokásos tartózkodási helyüket egy másik olyan részes államnak a területére helyezik át, amelynek szintén állampolgárai, csak az utóbbi részes állam tekintetében kötelesek tartalékos katonai szolgálatot teljesíteni;

f) a jelen cikk alkalmazása semmilyen vonatkozásban sem érintheti hátrányosan az érintett személyek állampolgárságát;

g) bármely részes állam általi mozgósítás esetén a jelen cikk szerinti kötelezettségek nem kötelező érvényűek ezen részes államra nézve.

22. Cikk

Katonai kötelezettségek alóli mentesség vagy alternatív polgári szolgálat

Amennyiben a már megkötött vagy megköthető külön megállapodás eltérően nem rendelkezik, az alábbi rendelkezések is alkalmazandók a két vagy több részes állam állampolgárságával rendelkező személyekre:

a) az Egyezmény 21. Cikk 3. bekezdésének c) pontja alkalmazandó azokra a személyekre, akiket mentesítettek a katonai kötelezettségek alól, vagy akik alternatívaként polgári szolgálatot teljesítettek;

b) azon személyeket, akik olyan részes államnak állampolgárai, amely nem teszi kötelezővé a katonai szolgálatot, úgy kell tekinteni, hogy katonai kötelezettségeiket teljesítették, amikor ezen részes állam területén szokásosan tartózkodnak. Ezen személyeket azonban úgy kell tekinteni, hogy nem teljesítették katonai kötelezettségeiket azon részes állam vagy államok vonatkozásában, amelyeknek szintén állampolgárai és amely(ek) kötelezővé teszi(k) a katonai szolgálatot, kivéve, ha az említett szokásos tartózkodás egy bizonyos korhatárig fennállt, mely korhatárról minden érintett részes állam köteles értesítést adni az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítésről, elfogadásról vagy csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor;

c) azon személyek is, akik egy olyan részes államnak az állampolgárai, amely nem követeli meg a kötelező katonai szolgálatot, úgy tekintendők, hogy teljesítették katonai kötelezettségeiket, ha önkéntesen sorozásra jelentkeztek ezen állam fegyveres erőinél egy olyan időtartamra, amely összességében és ténylegesen megegyezik legalább azon részes állam vagy részes államok aktív katonai szolgálati idejével, amelynek vagy amelyeknek szintén állampolgárai, függetlenül attól, hogy szokásos tartózkodási helyük hol van.

VIII. Fejezet

EGYÜTTMŰKÖDÉS A RÉSZES ÁLLAMOK KÖZÖTT

23. Cikk

Együttműködés a részes államok között

1. A részes államok illetékes hatóságai a részes államok közötti együttműködés elősegítése érdekében:

a) tájékoztatják az Európa Tanács Főtitkárát az állampolgárságra vonatkozó belső jogukról, ideértve a hontalanság és a többes állampolgárság eseteit, valamint az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatos fejleményekről;

b) kérésre tájékoztatják egymást az állampolgársággal kapcsolatos belső jogukról, valamint a jelen Egyezmény alkalmazásával kapcsolatos fejleményekről.

2. A részes államok együttműködnek egymással és az Európa Tanács más tagállamaival az Európa Tanács megfelelő kormányközi testületének keretein belül annak érdekében, hogy foglalkozzanak valamennyi releváns problémával, és előmozdítsák az állampolgárságra és a kapcsolódó ügyekre vonatkozó jogelvek és joggyakorlat fokozatos fejlődését.

24. Cikk

Információcsere

Minden részes állam bármely időpontban kijelentheti, hogy tájékoztat bármely más olyan részes államot, amely hasonló nyilatkozatot tett, állampolgárságának a másik részes állam állampolgárai által történő önkéntes megszerzéséről, az adatvédelemmel kapcsolatos jogok figyelembevételével. Az ilyen nyilatkozatban jelezni lehet azon feltételeket, amelyek alapján a részes állam az ilyen tájékoztatást megadja. A nyilatkozat bármely időpontban visszavonható.

IX. Fejezet

AZ EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSA

25. Cikk

Az Egyezmény alkalmazására vonatkozó nyilatkozatok

1. Minden Állam az aláíráskor, vagy a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról vagy csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor kijelentheti, hogy a VII. fejezetet kizárja az Egyezmény alkalmazásából.

2. A VII. fejezet rendelkezései csak azon részes államok közötti kapcsolatokban alkalmazhatók, amelyek vonatkozásában hatályban van.

3. Minden részes állam bármely későbbi időpontban értesítheti az Európa Tanács Főtitkárát, hogy az aláíráskor vagy a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról vagy csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor kizárt VII. fejezet rendelkezéseit alkalmazni fogja. Ezen értesítés a kézhezvételének napjától lép hatályba.

26. Cikk

A jelen Egyezmény hatásai

1. Az Egyezmény rendelkezései nem sérthetik a belső jog és a kötelező érvényű nemzetközi dokumentumok azon rendelkezéseit, amelyek már hatályban vannak vagy hatályba léphetnek, és amelyek alapján az érintett személyeknek állampolgárság vonatkozásában előnyösebb jogokat biztosítanak vagy biztosítanak.

2. Az Egyezmény nem sérti az alábbiak alkalmazását:

a) a többes állampolgárság eseteinek csökkentéséről és a többes állampolgárság eseteiben a katonai kötelezettségekről szóló 1963. évi Egyezményt és Jegyzőkönyveit,

b) egyéb, kötelező érvényű nemzetközi dokumentumok alkalmazását, amennyiben e dokumentumok összhangban állnak a jelen Egyezménnyel

azon részes államok közötti viszonylatban, amelyekre nézve e dokumentumok kötelező érvényűek.

X. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. Cikk

Aláírás és hatálybalépés

1. A jelen Egyezmény aláírásra nyitva áll az Európa Tanács tagállamai és olyan nem tagállamok előtt, amelyek részt vettek annak kidolgozásában. Ezen államok annak elismerését, hogy az Egyezmény rájuk nézve kötelező érvényű, kifejezhetik:

a) a megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás fenntartása nélkül történő aláírással, vagy

b) a megerősítéstől, elfogadástól vagy jóváhagyástól függő aláírással, amelyet megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás követ.

A megerősítésről, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okiratokat az Európa Tanács Főtitkáránál kell letétbe helyezni.

2. Jelen Egyezmény mindazon államok számára, amelyek kifejezték az Egyezmény rájuk nézve kötelező érvényének elismerését, azon naptól számított három hónapos időszak leteltét követő hónap első napján lép hatályba, amelyen az Európa Tanács három tagállama kifejezte az Egyezmény rájuk nézve kötelező érvényének elismerését az előző bekezdés rendelkezéseivel összhangban.

3. Bármely olyan állam tekintetében, amely ezt követően fejezi ki az Egyezmény rá nézve kötelező érvényének elismerését, az Egyezmény az aláírás vagy a megerősítésről, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okirata letétbe helyezésének napjától számított három hónapos időszak leteltét követő hónap első napján lép hatályba.

28. Cikk

Csatlakozás

1. A jelen Egyezmény hatálybalépése után az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága meghívhat bármely államot, amely nem tagja az Európa Tanácsnak és amely nem vett részt az Egyezmény kidolgozásában, hogy ahhoz csatlakozzon.

2. Bármely csatlakozó állam tekintetében az Egyezmény a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács Főtitkáránál történő letétbe helyezésének napjától számított három hónapos időszak leteltét követő hónap első napján lép hatályba.

29. Cikk

Fenntartások

1. A jelen Egyezmény I., II. és VI. fejezetében foglalt rendelkezésekhez semmiféle fenntartás nem fűzhető. Bármely állam az aláíráskor vagy a ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási dokumentumainak letétbe helyezésekor fűzhet egy vagy több fenntartást az Egyezmény bármely más rendelkezéséhez, amennyiben azok összeegyeztethetők az Egyezmény tárgyával és céljával.

2. Bármely állam, amely egy vagy több fenntartást fűz az Egyezményhez, köteles az Európa Tanács Főtitkárát belső jogának releváns tartalmáról vagy bármely más releváns információról értesíteni.

3. Azon állam, amely az 1. bekezdésnek megfelelően egy vagy több fenntartással élt, köteles megfontolni az ilyen fenntartások visszavonását egészben vagy részben, amint a körülmények ezt lehetővé teszik. Az ilyen visszavonást az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítés útján kell megtenni, és annak kézhezvételének napjától lép hatályba.

4. Bármely állam, amely a jelen Egyezmény alkalmazását a 30. Cikk 2. bekezdésében hivatkozott nyilatkozatban említett területre kiterjeszti, az érintett terület tekintetében az előző bekezdések rendelkezéseivel összhangban élhet egy vagy több fenntartással.

5. Bármely részes állam, amely fenntartással élt az Egyezmény VII. fejezetének bármely rendelkezése tekintetében, nem igényelheti, hogy az említett rendelkezéseket vele szemben bármely más részes állam alkalmazza, kivéve, ha ő maga is elfogadta ezeket a rendelkezéseket.

30. Cikk

Területi hatály

1. Bármely állam az aláíráskor vagy a ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási dokumentumok letétbe helyezésekor meghatározhatja azt a területet vagy területeket, amelyekre a jelen Egyezmény alkalmazandó.

2. Bármely állam későbbi időpontban az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozattal kiterjesztheti a jelen Egyezmény alkalmazását bármely más, a nyilatkozatában meghatározott olyan területre, amelynek a nemzetközi kapcsolataiért felelős, vagy amelynek a nevében jogosult fellépni. Ezen területek tekintetében az Egyezmény a nyilatkozat Főtitkár általi kézhezvételének napjától számított három hónapos időszak leteltét követő hónap első napján lép hatályba.

3. Bármely, az előző két bekezdés szerint tett nyilatkozat, a nyilatkozatban meghatározott bármely terület tekintetében visszavonható a Főtitkárhoz intézett értesítéssel. A visszavonás az ilyen értesítésnek a Főtitkár általi kézhezvételétől számított három hónapos időtartam leteltét követő hónap első napján lép hatályba.

31. Cikk

Felmondás

1. Bármely részes állam bármikor felmondhatja az Egyezményt teljes egészében, vagy annak VII. fejezetét, az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítéssel.

2. Az ilyen felmondás az értesítésnek a Főtitkár általi kézhezvételének napjától számított három hónapos időtartam leteltét követő hónap első napján lép hatályba.

32. Cikk

A Főtitkár értesítései

Az Európa Tanács Főtitkára köteles az Európa Tanács tagállamait, bármely aláíró államot, részes államot, és bármely, az Egyezményhez csatlakozó egyéb államot értesíteni az alábbiakról:

- a) bármely aláírás;
- b) bármely megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról vagy csatlakozásról szóló okirat letétbe helyezése;
- c) az Egyezmény 27. vagy 28. Cikkével összhangban történő hatálybalépésének bármely időpontja;
- d) az Egyezmény 29. Cikkének rendelkezései értelmében tett fenntartások vagy fenntartások visszavonása;
- e) az Egyezmény 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30. és 31. Cikke rendelkezéseinek értelmében adott bármely értesítés vagy nyilatkozat;
- f) az Egyezménnyel kapcsolatos bármely más cselekmény, értesítés vagy közlés.

A fentiek hitelül, az erre kellően felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Strasbourgban, 1997. november 6. napján, angol és francia nyelven, mely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, egyetlen példányban, melyet az Európa Tanács levéltárában kell letétbe helyezni. Az Európa Tanács Főtitkára hiteles másolatokat küld az Európa Tanács minden tagállamának, azon nem tagállamoknak, amelyek részt vettek jelen Egyezmény kidolgozásában, és bármely más olyan államnak, amelyet az Egyezményhez való csatlakozásra meghívtak.”

3. § (1) A Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján az Egyezmény megerősítéséről szóló okirat letétbe helyezésekor a következő fenntartásokat tette:

a 11. Cikkhez:

„A Magyar Köztársaság fenntartja magának a jogot, hogy a 11. Cikk tekintetében az állampolgárság megszerzési ügyekben hozott határozatok írásbeli indoklására vonatkozó szabályt a hatályos magyar jogi szabályozás szerint ne alkalmazza.”

a 12. Cikkhez:

„A Magyar Köztársaság fenntartja magának a jogot, hogy a 12. Cikk tekintetében az állampolgárság megszerzési ügyekben hozott határozatok tekintetében a közigazgatási vagy bírósági úton történő felülvizsgálatára vonatkozó szabályt a hatályos magyar jogi szabályozás szerint ne alkalmazza.”

a 21. Cikk 3. a) pontjához:

„A Magyar Köztársaság fenntartja magának a jogot, hogy a 21. Cikk 3. a) pont tekintetében

- csak a Magyar Köztársaság területén élő férfiak minősüljenek hadkötelesnek. Az a többes állampolgár, aki nem az ország területén él, nem kötelezhető katonai vagy alternatív szolgálatra, valamint önkéntesség esetén sem teljesíthet ilyen szolgálatot;
- az ország területén élő, többes állampolgár hadköteles, a Magyar Köztársaság tekintetében nem mentesül a sorkatonai szolgálatra vagy polgári szolgálatra történő behívás alól.”

(2) A Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján az Egyezmény megerősítéséről szóló okirat letétbe helyezésekor a következő nyilatkozatokat tette:

a 22. Cikk b) pontjához:

„A Magyar Köztársaság kijelenti, hogy a Magyar Köztársaságban a honvédelmi kötelezettség alapján a behívásnak a kötelezett 30. életéve betöltéséig van helye.”

4. § (1) Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba. Az Egyezmény rendelkezéseit 2002. március hónap 1. napjától kell alkalmazni.

(2) A törvény végrehajtásáról az állampolgársági ügyekért felelős miniszter gondoskodik.